

Apararea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotivă în Jidau parazitar și în Români necinstit
și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Inși și fabrici — — — Lei 500

Făgădueli și înfăptuiri.

Pe corpul României întregite stau larg deschise două râuri mari: Maramureșul, care ne-a dat pe descălecătorii lui Dragoș cu urmașii lor, colonizând și organizând ca stat parte din Carpați și Nistru; și țara Moților cari prin vigoarea lor etnică și mandria independentă, au menținut pînă în șir de revoluții rezistența dinamică a elementului românesc subjugat Ungurilor.

De astă-dată ne ocupăm de Moți, mai ales după noaua și recentă probă ce au dat în 1918, păstrând Clujul în mâna Românilor, de unde s-au organizat legiunile de Ardeleni pe tot cuprinsul vechiului Ardeal, și plătind devotamentul lor către nația desorbită cu arderea pe rug dela Beliș.

O altă probă, pătrunsă de simțul adânc autohton, au dat Moții când cu legiunile lor au asigurat libertatea adunării istorice dela Alba-Iulia, din 1 decembrie 1918, spre a se proclama unitatea pe veci și fără condiții cu țara mamă.

Desigur, că au pornit spre Cluj și Alba-Iulia în urma cuvântului oficial dat, că guvernantii României-Mari îl vor așeza din nou în toate drepturile la viață și avutul strămoșesc, de căi Ungurii sistematic l-au răpit, utilizând mai ales pe Jidau ca element disolvant și ucigător,

Dacă a fost o populație în România nou clădită care a suferit o grea și aspirație, aceștia sunt Moții.

Suferința lor a pornit din regimul Consiliului Dirigent și anume: prin sistemul permiselor de circulație și alimentație, oprimând aprovisionare a Moților, împărțiti în 5 județe, să a pricinuit infometarea întregii regiuni moșteni. Nu a fost de ajuns această greșală: că s'a mai înlesnit și întoarcerea Jidauilor în comunele, din care Moții îl îsconiseră prin revoluție, dându-le din nou pe mână — cum făcuseră Ungurii, — alcoolizarea populației autohtone și exploatarea pădurilor¹⁾ căi prin drept strămoșesc și făgăduelile din revoluție trebuia să între în imediata stăpânire a Moților.

Aceaș odioasă și interesată purtare s'a urmat și la „băișaguri” (mine) căi în loc să între în stăpânirea Românilor, au fost restituite spre exploatare Nemților și Jidauilor, cum arată pilda dureroasă dela Brad, cea mai bogată mină de aur din Europa. La această sistematică înstrăinare a exploatarilor minelor se mai adaugă și goana după pulberea de aur ce se găsea în posesiunea Moților bănuți fără temelii, de ascundere și contrabandă

1) Asupra modului cum a operat Consiliul Dirigent în materie de păduri, întocmind o secție la resortul Agriculturii, (Bontescu-Mișici) compusă exclusiv din Jidau, vom aduce detalii, cu acel prilej, când vom desvălu și alte cazuri de iudaizare în afacerile Consiliului Dirigent.

de I. C. Cătuneanu prof. univ.

Așa dar: infometare, lipsire de păduri și pășuni, ruinarea minerilor români prin noul regim, și alcoolizarea populației moșteni prin jidau ca sub regimul unguresc: lată rezultatul politicii Consiliului Dirigent.

Era firesc ca din această mizerie să tășnească continue plângeri amare căi au ajuns până la urechile Regelui Ferdinand, desrobitorul de veșnică glorie. Sufletul mare al neutatului Monarh nu putea rămâne nepăsător. Cu prilejul trecerii lui în 1919 prin Cluj și prin țara Moților, primit ca în basme pe unde se arăta, a făgăduit în fața sfetnicilor Tronului din București și din Sibiu, spre a le fixa definitiv politica lor în viitor, a făgăduit solemn, că pădurile și pășunile din munții Apuseni vor fi ale Moților.

Dar cuvintele regale nu au fost înfăptuit de nici unul din partidele politice căi s-au perindat la putere din 1919 până astăzi.

Primul care le-a nesocotit a fost Consiliul Dirigent, prin elaborarea legii agrare, care nu prevedea nici măcar crearea de păduri comunale prin expropriere, necum recunoașterea drepturilor *ab antiquo* ale Moților.

Ba din potrivă, s'a continuat sistemul de infometare, până când s'a făcut milă de Moți M. S. Reginei Maria și a inițiat cunoscuta acțiune de ajutorare.

Guvernul Averescu-Goga a făgăduit solemn la Cluj în 1920, că le va face dreptate.

Din promisiunile cu belșug aruncate s'a executat numai suprimarea permiselor de circulație și alimentare: iar prin legea de expropriere, din 1921 s'a prevăzut crearea de păduri și pășuni comunale sub presiunile cătorva parlamentari ardeleni. Insuficiența legiferării era evidentă, fiindcă menaja la expropriere, în paguba statului, pe mari proprietari și scutea industriile forestiere străine, adică jidănești: iar despre executarea integrală a cuvântului regal, nu se coprindea nici o dispoziție în lege.

Acest fapt a provocat protestul Moților în Cameră prin glasul luptătorului Amos Frâncu. Dovada de viteză a guvernului Averescu, mai avea să se completeze și cu afacerea ticlei împreună cu grupul Constantinescu din partidul liberal, afacere cunoscută sub numele „mina celor 12 apostoli” din Brad, scoasă de sub licitație, deși era germano-jidovească rămânând sub vechea conducere străină¹⁾ și dată pe mână societății „Mica” din ale cărei acțiuni s-au înfruntat fruntași averescani și liberali.

1) Directorul actual, opoziție de averescani fusese în timpul ocupației germane la comandatura din București. Lată morală fruntașilor noștri politici!

(Va urma.)

Stabilizarea.

Săptămâna trecută, în sesiunea extraordinară a Parlamentului, s-au votat câteva legi pentru pregătirea guvernului de a încheia un împrumut extern, pentru autorizarea Băncii Naționale de a emite bilete de bancă peste limita de până acum, și pentru ratificarea cătorva convențiuni relative la rentele românești aflate în străinătate. Stabilizarea s'a amânat până la „toamnă”, rămânând țara și mai departe în aceea nesiguranță economică, în care ne sbatem îndeosebi, de când s'a hotărât principiar stabilizarea și s'a început tratativele pentru contractarea împrumutului.

Între cauzele crizei economice, în care ne aflăm — și afirmarea căreia nu necesită nici-o repetiție, — un prim loc îl ocupă lipsa unei monede stabile românești, în contactul cu străinătatea. Prin stabilizare se înlătură acest inconvenient, dar se ajută, implicit, și înlăturarea altor neajunsuri, căi apasă asupra vieții noastre economice.

Folosul stabilizării este deci în primul rând introducerea monetelor — aur, cu un curs fix (cu fluctuații foarte nelinse, care vor fi inevitabile și după stabilizare) — față de monetele — aur străine. În raporturile economice cu străinătatea nu se vor mai putea produce atâtea pierderi în sarcina noastră, din diferențele de curs ale leului, și vor înceta mari variații ale prețurilor pe piața internă, căi erau o urmare a acestora.

Un al doilea folos îl va aduce stabilizarea, prin împrumutul exterior și înmulțirea biletelor de bancă până la nevoie reale, care vor pune noi mijloace la dispoziția economiei noastre naționale.

Aceste foloase nu se vor ivi însă în mod automat. Pentru realizarea lor, se va cere, după decizarea stabilizării, o întreapătă și desinteresată politică financiară din partea guvernului. Toamă de a ceea teama noastră este, că stabilizarea nu va folosi țării în masura, în care ar trebui și ar putea să folosească.

In ceeace privește consecința stabilizării leului, formarea unor prețuri, variația căror nu va mai fi provocată de schimbarea, de pe o zi pe alta, a cursului leului, va fi un mare pas spre trezarea la normal. Atât numai nu va fi însă de ajuns. În legătură cu aceasta, politica guvernului va trebui să tindă la normalizare, căt mai repede, raporturile dintre prețurile diferitelor mărfuri, știut fiind, că prețul multora a

trecut cu foarte mult peste mediu de scumpe, obținută față de prețurile de înainte de răsboiu. Precedarea energetică și la timp se impune, pentru a se evita avantajarea unor factori de producție față de ceilalți pentru viitor evoluția lentă și liberă, nefiind suficientă în acest scop.

O sarcină și mai grea — grea, având în vedere moravurile noastre politicianiste, — așteaptă pe conducătorii Statului, în ceeace privește repartizarea creditelor obținute prin împrumut și a plusului de numerar, provenit din înmulțirea biletelor Băncii Naționale.

Dacă se va practica sistemul de până acum, și se vor prefera întreprinderile jidovești și creațiunile politicianiste, parazitare, în detrimentul elementelor românești, adevarat producătoare, n'am făcut nimic. Se va perpetua aceaș stare de inferioritate a Românilor în care ne găsim. Vom fi pierdut un nou prilej de a repara greșelile comise dela Unire încoace, prilej care nu peste mult ni se va oferi din nou. Cu deosebire jăranimea va trebui să își vină în ajutor, care este cea mai exploatață jertfă a cămătarisimului de azi.

Cum însă împrumutatorii Statului Român, au impus condiții foarte oneroase, înainte chiar de a fi oferit ceva, nu ne-ar mira, că și în aceasta privință să aibă ceva de zis. Si atunci frică ne este că guvernantii noștri nu se vor opri pe scara concesiunilor, în cari și aşa s'au coborât prea adânc.

In sfârșit, deodată cu stabilizarea, pentru desăvârșirea efectelor ei, va trebui să se reglementeze și chestiunea dobânzilor, fixându-se un procent, peste care să se denegă concursul justiției și să se impună chiar penalități în caz de abateri. Dacă până la stabilizare, capitalul bănesc fiind expus la continuă depreciere, erau explicabile dobânzile mai urcate, nimic nu le poate justifica în viitor, după ce se va fi produs, și în fapt și legal, stabilitatea monetei noastre. Ar fi cea mai mare gresală a lăsa să se permanentizeze actuala stare de lucruri, ceace, dat fiind, că toate forțele producătoare ale țării se găsesc angajate cu grele împrumuturi la bănci, ușor s'ar putea întâmpla fără o intervenție în timp oportun din partea Statului.

Aceasta este părerea noastră despre stabilizare. Se va face de către actualul guvern sau de către altul, ea va trebui să profite Românilui neindreptățit și săracit, în mod vinovat, până acum în țara lui! Dr. George Rusu

Ploșnița umanitară.

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Cine n'a văzut-o; cine n'o cunoaște; cine nu i-a simțit măcar odată pîscătura? ...

Cine e acela care ar putea spune, că ploșnița este dija o păsărică, sau o mușcătă, o stăpitoră bolnavicioasă și înofensivă, o gâză, care trăește și ea în blagoslovita Românie, la olaltă cu atâtea lighioane, mai mult sau mai puțin democratice; la olaltă, cu atâtă paraziți, și mătrăgune sociale?

Cine e acela să-mi demonstreze, că ploșnița nu-l ploșniță, și că nu suge săngele creștinului?... Doar numai un zoolog iudeu, sau rabinul de la Chișinău, m'ar contrazice arătându-mi cu date, că ploșnița se trage din cine și ce împerechere simândicoasă, că-l înrudă cu alifantul,... sau că, se hrănește cu apă de unde cântă broasca; numai un apostol al neamului, și coada de topor al nașiei mi-ar arăta că ploșnița în secolul al X-lea, era favorita sultanului, sau mai și tu eu, ce fapte de arme a făcut.

Cum eu nu-s nici zoolog, nici rabin și nici aşa învățat, ca învățatul nostru, că doar un biet jerpelit contribuabil, stors ca o lămâie sistematic de simbriașii vîstiernicului sărăcăilă; cum nu-s subvenționat de nici o bancă sau instituție cușer, și nici nu m'am înfruptat niciodată din coliva națională; cum în atâtea rânduri am avut nenorocul să fiu mușcat de aceste zise musculițe, voi zugrăvi căteva ploșnițe, aşa cum sunt aşa cum le cunoaște lumea, și o lăsa la oparte ploșnița propriu zisă, aceea care o găsești în oră ce casă murdară, ocupându-mă azi, de ploșnița umanitară, dar ghîftuită din munca și sudoarea creștinului, și preamărită de toate oficioasele guvernului, de presa răscărătată din sărindar, de mulții urnelor; mă voi ocupa în aceste căteva rânduri de burdăhănoșii, zaharișii, și toate lighioanele acestor timpi, ce posează în „musculița umanitară.”

După ce am căștigat cu atâtea jertfe unitatea națională, după ce soldații fronturilor rămași în sapă de lemn, se tot uită spre Excelențele sale așteptând să se îndure a-i despăgubl, căci casa le-a fost distrusă; după atâtea potlogorii politice, văzute și nevăzute, șiute dar... mușamalizate, după întreaga sărăcie din care bieții d'abea pot scăpa, astăzi în secolul XX-lea și cu știrea „Ligei Națiunilor”, în epoca măgăriilor fără de epocă, dela un capăt la celălalt al țării, 3.000.000 și mai bine de ploșnițe scufătate din Galitia, Polonia și Ucraina, au venit cu trenul sau pe jos, să îndure dija persecuții.. și acești paraziți al parazitismului internațional, acești democrați, din vîrful perciunilor până în fundul pantalonilor, ne sug munca și agoniala noastră, cu știrea faraonilor din fruntea Ligei iudaica, cu știrea preacuvioșilor mucenici, însăcunați în jurile ministerelor.

La ori ce răspântie, pe stradă, în trenuri și travee, în cameră și acolo unde e rest de ceva ghîșești, aceste ploșnițe, n'ar mai fi să nu mai fie, încunjurați de ceata milogilor somnoroși, încunjurați de atâtea secături a politicianului buzunarului, din mila că o au pentru bieții țărani, și din umanitatea care se scurge prin nădragi, acaparează tot, dar tot ce produce săracă opinie, și ajutați de Prea Mărtitorul întru Domnul, Titulică, înimă acră, care îl sue pe spinarea lor, se îngreșe zî cu zî, sugând ce a mai rămas din acești oropsiți.

Deja, prin asta, fac un gest de umanitate, căci de ce să vioă alii să augă în locul lor, și de ce românul să se suvețe fără muncă? Parecă până acum, coarnele plăguilui, au fost punute de W. Filderman doctrinarul U. E. R. sau de Iscarioteanu Mihalache; parcă până acum, țăraniștul Virgilică a pus mâna pe coada sapei? Pe coada măturii, da, în dosul frontului; pe coada tocoului, sau pe coada tingirii, mai merge... Poate că odată să fi pus mâna și pe o coadă... îosă de j-

doacă! Si acești țărani get beget, acute burdăhănoase ploșnițe doctrinare, împreună cu Iuliu Leiba Ionescu cu Aristie Alb și Burăh Negru, cu ploșnița financiară Eiy, cu toți mîșeii ce răspund la numele de Hertz, Höngman, Cata-Tosa, Filotti, cu netrebnișii Tischler, Bürger etc., acaparatorii pădurilor și munților Moților, acești, și alte câteva milioane, sunt ploșnițele noastre.

De atâtia ani, desposedați de pământul ce-l aveau moștenire dela Iancu dela românul fără pereche, vitejii Moți, vitejii frați ai falâșilor porindăți la cărmă reprivesc la topoarele jidănilor cari zi cu zi doboără copaci — sufletul lor, privesc la neputințiosii miniștri ce-i tot amâna, că le vor da mâine, pentru ca acest „mâine” să nu fie înscris în calendarul guvernelor.

Purtăți desculți și mănați dela Ana Caiafa, la toate caiacele regimului trecut și prezent, bieții Moți, floarea românișmului, sătul de dreptatea ghîftușilor, își șterg cu măneca cămeșei lacrimile cari le vin grămadă pe obrajii triști și ofiliști, gândind că din ceata vechilor luptători, se va găsi un om de înimă să le facă și lor dreptate. În țara românească, dreptatea e a jidovilor — ploșnițele umanitare, nu a fillor pământului apărat până la unul; în țara românească mîșeii sunt plătiți să închidă ochii, dar să întindă mâna, palpitând în buzunarele veșpicătice a Iscariotenilor financiari.

Dacă în loc de pădurile Moților ar fi domeniul Florica, Buftea sau Reștea liberaloldă, fiți siguri că n'ar trece 24 ceasuri și jidănil ar pleca din țară cu coada ntre picioare. Dar cum Moții nu fac politică ci doar politica nației, și cum ăst lucru nu le convine mucenilor, mai trece vreme până să se îndure cineva să trămeată în portul Marsilia, pe acești jidăni, împreună cu toți plătișii și răspătișii tăcerel. Uă gheș-ăt mai mare decât e acesta, nici nu se mai poate. A plătit destul de bine jidăni noștri, cum nu și-a închis-o nimenei.

Dar eu unul, umilul contribuabil și vechiul luptător, sătul de parada promisiunilor, și de vorbele goale a celor ce tot le fac dreptate, și pune mâna pe un clomag și botezându-l cățător de minuni, și măngăia de sus în jos și de jos în sus, spinările vesnic plecate a simbriașilor lui Iuda. Și vai Doamne, se va întâmpla minunea minunelor, căci n'ar trece o zi și Moții ar intra de veci în stăpânirea bunurilor lor, curmând prin asta o rușine fără de pereche, o rușine națională.

Cei chemați să conducă destinele țării să ia aminte, că la un vîtor războl, când goarna va vesti începutul luptei, atunci odată cu ordinul de mobilizare, să nu-i bage în buzunarul bieților moți, și suflet de viteaz. Să ceară ăst lucru ploșniților umanitare care vor împărzi din nou granitele: să ceară tuturor mîșeilor din zilele noastre să lupte, să-și apere sărăcia și nevolile și neamul; să ceară lor căci î-a caltaboșit cu atâtea bunuri moților și vechilor luptători ce azi, mor de foame să nu le ceară nimic, căci nimic nu le-au dat.. Ba ceva tot le-au dat guvernările: O râle adusă din raiul bolșevic, o râle de ce cu greu se vor scăpa și la care, trebuie răbdare multă și fiecare să învețe știința sărpinătului în afara științelor celorlalte.

Când în lungul și latul țării un singur glas rostește ca o biruință săpumatul și stabilizarea ultăndu-mă la fortă ploșniților umanitare îmlau cu gândurile că cea mai mare scoașă a guvernării lor nu e asta...

Să împrumută nemericila din țările vecine, și să stabilizeze înaintea stabilizării trâmbițate:

Desfrâul rudă cu nerușinarea, sperful și excrocheria să se stabilizeze pentru multă vreme, mușamaua națională să acopere șarătanările oamenilor zilei și prostituându-și cinstea ce le mai rămasese, au stabilizat, în spatele mu-

tlașilor de la Mărăști, Mărășești, Tg. Ocna, ploșnița umanitară, să le mai sugă și ce bruma desâng le-a mai rămas de pe câmpurile înroșite.

Aceasta e victoria politicianismului dela războl încoace. Rușine!.. Tuturor rușine! Această e victoria ce-a mare. V. Petrescu Vrancea

Rezultatul alegerii Consiliului Municipiului Arad acela, care era prevăzut. A vins lista liberală care a câștigat 4108 voturi, a opozitiei a trunit 791 voturi, iar din grupul său neștiință au votat și cu boala vicii 927 alegători.

Vorba este că Consiliul alături va avea ocazie să dească puterea lui de muncă activitatea, ce o va desfășura interesul orașului Arad, pe desvoltarea, înfrumusețarea și mânăzarea lui.

Barabas Bela și prietenii încă vor avea ocazie să dească prin fapte că nu mai „călăul de eri al Românilor” cum se aude șoptindu-se în părti.

Concetărenii străini își vor seama că în prima linie trebuie să fie cetătenii loiali ai acestări și a municipiului Arad și mai apoi minoritari.

In fine nu putem să rețină de astă dată durerea, pe am îndurat-o văzând luptând mânii în diferite tabere, unii călători ca și cum săngherau marele războliu unii de ardări fraților lor pe diferite fronturi. Cea ce se întâmplă azi este mai urmarea încăpăținării politicienilor, cărora însă speră că va lumina D-zeu sf. pe de minile și la noiile alegeri, să va realiza dorința ferbinte de a tea vedea Românilii mergând împreună, într'un singur grup, cu o șură listă a „blockului românesc”

„Cerc religios“ în comuna Lupești.

In ziua de 5 August a. c. s-a în comuna Lupești jud. Arad, „religios“, la care au asistat următorii preoți: Ioachim A. Turcu, D. Andrei, I. Covaci, I. Tomuția, Ioan Turcu, și V. Givu. Acest „cerc religios“ a fost prezent de activul, neobișnuit și vrednicul Părinte I. Turcu. În oficierea serviciului divin, Pă. I. Vaciu, a ținut o moralizătoare cu care poporul, explicându-le Evanghelia acelei Dumineci și desbătând porul dela superstiții. S'a oficiat un parastas pentru regretatul Părinte a acelei comune, Gh. Lupuțu.

După masă la ora 3, locuitorii munei Lupești au avut fericirea de împărtășii de cuvintele pline de vătături și sfaturi ale cucernicului Vasile Popa. La sfârșitul acestor bătrâni, Pă. I. Tomuția înzestrat cu talent oratoric, mulțumește preoților aleselor D-lor preoți pentru moasele sfaturi date loc. com. Lupești și relevă meritele activului președintelui Ioachim Turcu, care își lege într'adevăr misiunea sa.

Admirăm fecunda activitate a acestor d-ni preoți, și ne mandram Demnii urmași ai Sfinților Apóstoli.

Horea Vînă stud.

AURORA,

Soc. An. Rom. de Asig. Generale primește tot felul de asigurări și viață cu și fără vizită medicală tarif scăzut plăabil lunar. Asigurări populare cu trageri sorti, lunar 116 lei. Cășătorie p. 100.000 lei plăabil 8 luni plus o poliță de asig. astăzi p. 40.000 lei contra taxei de 25 lei lunar. Deces p. 100.000 lei, acordând 10.000 lei ajutor imediat la decesul la termen. Se primesc agenți și agenți cu și comisioane mari!!! Funcționari și persoane dispunute de câteva ore libere, zilnic să câștigă 500 - 1000 lei. Informații la Ad.ția ziarului.

De Vanzare cu preț redus, 3^{1/2} jug. vie — rod frumos — cu colnă, lângă comună în Siria, în apropierea tramvaiului electric.

ABONATI

“APĂRAREA NAȚIONALĂ”

Mărășești

1917—1927

În 6 August s-au împlinit unsprezece ani de când pe câmpia Mărășeștilor, pe malurile Siretului, eroismul și viteja ostașului român, au umit o lume, a îngrozit dușmanul și a pus pe fugă hoardele nemțești, care în frunte cu vestitul așa zis spărgător de fronturi mareșalul Makensen, cotropește trei sferturi din pământul scump al Patriei.

În câmp la Mărășești, cetele barebare ale îngămfatului dela Berlin, au simțit ușurimea baionetelor infanteristului și vânătorului român.

În iadul și măcelul dela Mărășești s-au stins vieți, s-au schilotit și s-au sfârșit trupuri de vitejii, cu al căror sânge s'a frâmantat pământul din care s'a făurit România-Mare, spre binele acestui popor eroic și spre mândria generațiilor viitoare ale neamului românesc.

În Câmpia Mărășeștilor oastea lui Ferdinand cel viteaz, Regele țărănilor și al tuturor Românilor, în lupta pentru dreptate, în lupta pentru apărarea gălăgălă strămoșești, a arătat că românul în veci nu pierde, și că fiind ca și părinții, sunt vredniții de strămoșii lor, care la Plevna, la Grivița și Smârdan, sub comanda Regelui Carol cel mare, au luptat pentru apărarea creștinătăței, îngenunchind trufia semilunet otomană.

Deci trebuie să se știe că, cu sănătatea curs la Mărășești și Verdun, s'a frâmantat pământul cu care s'a pus temelile unei ere nouă, în viața popoarelor dornice de adevăr, libertate, dreptate și civilizație,

Mărășești, localitate sfântă și istorică pentru întreg neamul Românesc, în tine plâng astăzi orfanii, părinții, iar peste decenii și veacuri, Români, strămoșii.

Poporul Românesc, sărbătorind această zi a victoriei, proslăvește cu tot fastul cuvenit eroismul, vitejia și memoria acelora care au luptat și au căzut în ploaia de foc, la Mărășești, la Tabla Buțil, la Oituz și la Mărăști, în Dobrogea, la Cerna, pe Nistrul și pe Tisa, și plecând smerit fruntea cu ochii înlácrimați, cinstește memoria lor și a viteazului Lor Căpitan, care a fost Regele Ferdinand I și cu murmurul tremurând pe buze le zice: „dormiți în liniște și pace, viteji între viteji”.

Iar noi care am sfruntat moartea, noi toti aceia care am jucat hora morții prin ploaia de foc, noi ceștia care în timpul bătălliilor am lăsat pe câmp, prin sănțuri: oase, carne și sânge din trupurile noastre, și ne-a fost dat să le supravețuim cu ochii plini de lacrimi, dar cu inimile săltând de bucurie, ne mândrim și ne măngăiem, că lupta noastră a fost învănuinătă de cea mai mare victorie: „Uairea tuturor Românilor”.

Mărășești, Mărășești, loc de odihnă, pentru viteji, tu ești!

N. Thomescu-Baciu

Copil de jidă bandită.

Adecă ei sfintii cu perciuni sunt totdeauna nevinovați, buni, blâzni, nu calcă nici odată legea, nu însă că, iar pe purdeli lor și-i cresc conform perceptelor talmudului în dragoste față de aproape, îl se dă educație morală căci ce altceva ar însemna urtelelor de fieră sălbatică, batjocorite rugăciuni, când legându-se peste cot, frunte și urechi, își perd conștiința.

Ei dar banda de minori, prin să în Cernăuți, care fura, fura și iar fura totul de lucruri din prăvălii și din bunurile oamenilor era compusă din purăți ca: Iosekuk Ioska de 11 ani Hermann Strauss de 15 ani, Elias Gauback de 13 ani și acești băieți imorali crescute de părinți lor din seminția lui Iuda și Avrum operați sub șeful lor Edelberg Samuel-Sami.

Îl gratulăm poporului aleș!

Inm național Creștin

de M. G.

Dedicăție
Profesorului A. C. Cuza.

Români ce trăiți liberi în România Mare,
Priviți două milenii cât suferit-am noi
Și-un milion de jertfe ce'n ultimul război,
Făcut-au să re'nvie a Daciei hotare!

Voi știți că țara astă e un ogor sfîntit
Prin sânge moștenită, prin sânge întregită.
De ce lăsați dar oare să fie chinuită,
De ce-ocrotiți Jidanii, de ce i-ați ocrotit?

Români! Priviți cu toții, ce șerpi am încâlzit:
Jidanii n'au iubire, Semînii nu au țară,
Ei ne urăsc Națiunea și Neamul fac de-o cară
Și alungați de-aiurea, sporesc necontenti.

Și nimeni nu-i întrebă și ei nu se opresc,
Ci, totul jefuind în toate ne distrug,
Ne-au otrăvit credința prin sângele ce'l sug,
Azi zugrumat de dânsii e Neamul Românesc.

Români! Veniți la luptă și blestemăți să fie
Cei ce ne vând la Jidovi, pe treizeci de arginți,
Limba și sfânta țară: Blestem pe Jidovi,
Iar Jidovii afară din buna Românie!

Jidanii toți să plece, precum n'au fost chemați
Din Dunăre la Nistru, din Tisa până la Mare,
Români să trăiți liberi în România Mare,
Și-o țară românească urmașilor să dați!

Banca „Apărarea Națională”.

Repliță.

În legătură cu cele publicate sub titlul de mai sus în No. 6 și 9 din 6 și 29 Iulie 1928 am onoare a răspunde următoarele:

Răspunsul Domnului Director V. C. Petrescu nu m'a putut mulțumi — (și poate la fel și pe ceilalți acționari cu mai multe, sau cu mai puține de 5 acți, căte am eu) — din motivele ce le voi arăta mai jos.

1. După practica noastră mai patriarhală decât a bucureștenilor înțelegem să ținem contact cu acționarii (fie ei căt de mici) în scris, cel puțin odată pe an cu ocaziunea adunării generale, când pe lângă că le dăm socoteală de felul cum le-am chivernisit banul lor, îi invităm individual la adunare pentru ca singuri să hotărască asupra împărțirii profitului curat și să dea descărcarea cuvenită Consiliului de administrație, eventual să aleagă alt consiliu.

Tot după usul și experiența noastră o astfel de convocare costă cam 80 bani până la 1 Leu, iar poșta — fiind vorba de imprimat — face alt Leu, deci la 3000 acționari ar resulta o cheltuială cam de 5000—6000 Lei anual.

Statutele ar costa aceleaș metode gospodărești cam 3—4 Lei bucate, iar trimise la domiciliu cu un Leu mai mult — o cheltuială deci de 10—12 mil Lei, odată pentru totdeauna.

După calculul nostru nu eșim nici la jumătate din căt ne calculează Dl director Petrescu. După sistemul expus mai înainte lucrează și cooperativele și băncile populare cu capital social de căteva sute de mil Lei. Lucrează însă astfel pentru că voesc să țină contactul cu membrii societăței.

2. Eu și ceilalți achizițitori de subscrise, știm că cele trei milioane de

Lei Capital Social nu s-au adunat în urma publicațiunilor apărute în Monitorul Oficial, ci în urma intervenției noastre personale.

Și pentru că noi toți acționari începând dela o acție în sus, ne-am dat economia noastră ca să înființăm Banca „Apărarea Națională” condusă fiind numai de sentimentul de a avea această fortăreață economică, pe care să o numim a noastră; dar acum când Dvoastră cel din fruntea băncel vă învăluji în Monitorul Oficial și Vă a-parați cu Codul de Comerț; Banca „Apărarea Națională” nu mai poate fi numită a noastră.

Greșește, ba chiar păcatuște acela care crede că Ioan Morariu din Cimpă, Nicolae Moacă din Petrila ori alt Român de prin satele noastre, cetește Monitorul Oficial, pentru ca să vadă când își ține Adunarea generală Banca „Apărarea Națională” în care și ei au parte la lor de capital.

Din răspunsul Domnului director V. C. Petrescu constată cu regret, că între felul să de a vedea și aprecia raportul dintre bancă și acționari și între vederile noastre în aceeași chestiune este deosebire grozavă.

Pentru a se convinge și Domnul V. C. Petrescu de efectul Monitorului Oficial, îi recomand să încearcă o urcare de capital folosindu-se exclusiv de Monitor și de oarele de lucru!

St. Penes
expert contabil.

Români!

Boicotăți jidani și
toate societățile, prăvă-
hile și birourile lor.

Informații.

Gentila Dșoară Felicia Tabic și dl. Ioan Ardelean logoditi:
Sincerile noastre felicitări.

* * * * *
Stefan Radici șeful partidului țărănesc-democrat din Croația a început din viață. Sunt temeri de lupte fratricide, de răsboli civili chiar.

Sub înțelegăția conducere a Dlui Teodorescu, director general al C. F. R., desigur se mai întâmplă și acum încă coale către o deraiere și întârziere a trenurilor, în general toluși s'a îndreptat foarte mult comunicația pe C. F. R. Circulația este mult mai sigură și cu mult mai punctuală.

Laudă î-se cuvine Dlui Director și pentru faptul că a luat măsuri ca dnii parlamentari să nu mai aibă compariamente rezervate decât numai cu 2 zile înainte de deschiderea și după închiderea corporilor legiuitori și numai în trenurile direcție de pe linile principale direcția București și cele care pleacă numai din București.

Era și ridicol să vezi lumea îngheșuită pe coridoare stână în picioare și iarna în frig, iar compariamente întrăgiri rezervate „pentru parlamentari” erau goale dar închise. Lucru scandalos, când știau este de totă lumea că d. parlamentari — cei mai mulți — afară de afaceri particulare, nu fac nici o ispravă în tot timpul, că il fură pela București; iar celor, care fură timpul și statul, nu compariamente, dar nici aer nu ar trebui să li se dea, ca neputind răsufla să crepe că mai curând, aducând doar, în felul acesta folos statului.

Majestatea Sa Regele Mihail însușit de A. Sa Regală Principesa-mamă a cercetat Sibul și fruntașele comune Răsinari și Săliște. Prese tot locul a fost primit cu o nespusă însuflare și bucurie.

În Răsinari a primit dela atelierul de țesătorie a d-nei Prie o perioadă cu motive românești și din partea oferitor un burduf cu brânză, precum și un costum de clobănaș, care l-a cauzat o deosebită plăcere și l-a îmbrăcat imediat, în Turnul-Roșu la reîntoarcere un copil de 10 ani l-a adus un foarte mare buchet de flori, dar fiindcă Regele, fiind obosit, dormea, copilașul cu florile l-a putut vedea numai dormind și l-a împodobbit-preșărat pătuțul regal cu florile aduse și M. Sa Regele, copilul Rege să a continuat somnul și drumul într'un pat de flori... ca în povestea!

În acest moment ne gândim la acea dragoste sinceră generală nețârmurită și plină de cele mai mari speranțe, cu care este înconjurat în prezent, Mihail în viitor Marele nostru Regel.

O dșoară — cred că este smintită, fiindcă un om normal nu se angajează la așa ceva — a făcut drumul dela Paris la București peste 3,300 km în 75 de zile, călare. Pe unde a trecut a fost întâmpinată de autorități, în țară la noi a fost primită peste tot locul aproape ca o regină, de ceace ea poate fi mândră, nouă însă ne este rușine fiindcă dovedește că suntem foarte neseroși. Înțelegem să i se dea atenție cuvenită d. e. lui căpitan din cavalerie Todeus Plakovsky, care a sosit călare dela Varșovia la București, dar ca Risca d'Orange să fie preaonorată înseamnă desonarea noastră. Din București a plecat peste Cernăuți la Varșovia iar de acolo la Paris.

In 29 Iulie mână criminale (fără înțelegăție) jidovești), au pus foc pădurei de brad de pe poalele Parângului, în exploatarea Soc. „Lupeni”. Cazul se anechetează și aşteptăm rezultatul.

Oare antreprenorul jidă Perl Berl care tăie pădurea în acord, nu cumva a scos bani pentru o cantitate mare de lemn tăiat, pe care nu l-a produs da fapt? Tată o întrebare interesantă la care am dorit un răspuns.

In anii trecuți s'a mai produs foc la pădurea exploataată de jidă Perl Berl, lemnele fiind acoperite cu zăpadă.

Uzinele de fer „Reșița” și au urcat sau cel puțin să a hotărât urcarea capitalului dela 75.000,000 Lei la 1,125,000,000 milioane.

Ce dovedește mai bine criza finanțieră din țară decât faptul că această societate a fost singură să cerșească mai zilele trecute bani împrumut și abia a căpătat dela creditul industrial 2 miliioane.

Căți Români își mai aduc aminte de ziua de 3 August, ziua în care trupele noastre au intrat victorioase și într-o ținută foarte impunătoare în orașul Budapesta, capitala dușmanilor milenari, scăpându-i pe ei și întreaga Europa de cluma bolșevismului și zdrujind pentru totdeauna trufia vecinilor noștri?

Oare a fost lueru cinsit ca deputații să primească diurne pe 15 zile, adecă 15.000 Lei, cu toate că nu au ținut ședințele decât 3 zile? Tot atunci au mai ridicat și salarul pe lunile de vară — vacanță — iulie, August și Septembrie.

Ce risipă Dnei Dzeulei și pentru așa ceva se găsesc bani.

In Ungaria a murit grof Vigyázó Francisc și și-a lăsat întreagă avere lui, care ajunge miliarde de lei, Academia maghiare, adecă pentru scopuri culturale-filantropice.

Cată deosebire între patriotismul lui grof Vigyázó și între a lui Marghiloman, Constantinescu-Porcu și Brătianu!

După știrea despre sârbul, pe care l-a bătut norocul și despre care am scris în un No. trecut, celim acum că în California a decedat un românăș: Oprea din com. Turcheș și a rămas după el o moștenire fantastică de peste 56,000,000,000 miliarde Lei.

Fericirii moștenitorii însă din cauza taxelor de moștenire care se urcă la 20 miliarde nu pot ajunge la avere decât prin intervenția și girul statului.

„Ce noroc are alt fel de om!”

In portul Tahsma America au explodat 12 tone de pulbere, încărcate pe un vapor, explozia extrem de violentă a cutremurat întreg orașul, toate geamurile au fost sfârâmate.

După câteva zile mai răcoroase cu puțină plouă au început iară căldurile, care vin din America unde și acum au murit zeci de persoane din cauza lor.

Submarinul italian „f 14” s'a ciocnit cu un distrugător și s'a scufundat. Când a fost scos la suprafață întreg echipajul compus din 31 persoane era mort,

Groaznică nenorocire!

Gömbös marele antisemit ungur a fost numit secretar de stat și din cauza aceasta Appony nu vrea să mai reprezinte Ungaria la Liga Națiunilor. Si faptul acesta dovedește că Liga Națiunilor este jidovească.

Se zice că în Franța au sosit 10,000 de combatanți englezi în frunte cu prințul Galilor și amiralul Jellicoe, care se avea bine cu o oale. Lucruri de necrezut și totuși adevărate!

Iată unde duce viața socială democratizată și pornografiile.

Din multe părți ale ţării vin știri despre diferite incendii. Ard păduri, recoltă fabrici etc.

Pagube și iar pagube, prin care crește mizeria națională.

Prăvălie românească!!!

Toată lumea e convinsă că a cumpărat cu preț redus marfă de textil, bumbac și misir. Rog sprințul onor. public
DIMITRIE PLAVU
Șiria colț cu piață.

Serviciul Tehnic al Județului Arad.
No. 2218 din 28 Iulie 1928.

Publicație.

Se publică licitație publică pe ziua de 3 Septembrie 1928 ora 11 dimineață la Prefectura Județului Arad, pentru construirea supraconstrucției din beton armat a podului No. 139 de pe șos. jud. Micălaca-Vârfurile km. 110.6 110.7 în comuna Aciuva peste valea Techeșele, cu descsiderea de 7.50 m.

Condițiunile de licitație și proiectul se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele Arad între orele oficioase.

Licităținea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contab. publice art. 72-83 în locul Prefecturei Județului Arad.

Arad, la 28 1928
Prefectura Jud. Arad.

Prefectura Județului Arad

Serviciul Financiar și Economic
No. 25852

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 1 Sept. a. c. oarele 10 a.m. Se va ține în localul Serviciului Financiar și Economic dela Prefectura Județului Arad, licitație publică cu oferte închise în conformitate cu art. 72 și următorii din legea contabilității publice pentru furnizarea altor 15 perchee ghete necesare oamenilor de serviciul dela Prefectura Jud. Arad.

Caetul de sarcini a poate vedea în biroul Serviciului Financiar și economic în zile oficioase între oarele 11-13 din zi.

Amatorii vor depune odată cu înaintarea ofertei și o garanție de 10% din suma oferită.

p. Prefect Dr. Lazar Șeful serviciului. Indescifrabil.

LA MIELUL ALB

se numește nouă
Restaurant deschis în
Arad, Calea Aurel Vlaicu
No. 104-106.

Aranjament modern, camere curate, igienice:
Se servesc în tot timpul mâncărui calde și reci.

Cof mai ieftin vîpt de casă.
Se poate duce și în afara de restaurant.

Se primesc abonamente lunare și meniuuri zilnice cu reduceri mari de preț pentru funcționari și familiile.

Beuturile cele mai bune și totdeauna proaspete se găsesc aici.

PROPRIETAR RÖMÂN-CREȘTIN!

Abonați, cetați și
răspândiți ziarul L. A. N. C
„Apărarea Națională”

Serviciul Tehnic al Județului Arad.
No. 2220 | 1928.

Publicație de licitație.

Se publică licitație publică pe ziua de 3 Septembrie 1928 ora 11 dimineață la Prefectura Județului Arad pentru construirea de nou a culeelor podului No. 25 de pe șos. jud. Șebiș

Dezna—Moneasa klm. 11. 8.—11.9 cu deschidere de 2000 m. din zid de piatră sau din beton. (Supraconstrucția de fer a fost cumpărat din partea Prefecturei).

Condițiunile de licitație și proiect se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele Arad între orele oficioase.

Licităținea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice art 72-83 în localul Județului Arad.

Arad, la 28 Iulie 1928.
Prefectura Județului Arad.

Serviciul Tehnic al Județului Arad.

No. 2219 | 1928.

Publicație de licitație.

Se publică licitație publică pe ziua de 3 Septembrie 1928 ora 11 dimineață la Prefectura Județului Arad pentru construirea de nou din beton armat a podului No. 11 de pe șos. jud. Seleuș Carmel—Talpoș klm. 19.9 20.0 cu deschidere de 9.00 m.

Condițiunile și proiectul se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele Arad între orele oficioase.

Licităținea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice art. 72-83 în localul Prefecturei Județului Arad.

Arad la 28 Iulie 1928.
Prefectura Jud. Arad.

Serviciul Tehnic al Județului Arad.

No. 2173 | 1928.

Publicație de licitație.

Se publică licitație publică pe ziua de 31. Augst a. c. la ora 11. a.m. la Prefectura Județului Arad, pentru lucrările de construirea podului No 15 peste Crișul-Alb de pe șos. jud. Zimand—Sătmăr—Chereluș—Sintea klm. 25 1.—252.

Construirea podului s'a preliminat din lemn de stejar cu grinzi principale din fier în valoare de Lei 990.000

Condițiunile de licitație se pot vedea la Serviciul Tehnic al Județului Arad între orele oficioase.

Licităținea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice art 72-83 în localul Prefecturei Județului Arad.

Serv. Tehnic al Jud. Arad.

Domn văd. de 44 ani bin situat, dorește căsătorie o română fără copii.

Adresa post restant No. 4
Siria jud. Arad și la Ad-
ziarului.

Serviciul Tehnic al Jud. Ara-
ad. No. 2155 | 928.

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică în ziua de 21 August 1928 orele 12 a. m. se va ține în localul Prefecturei județului Arad licitație publică, cu oferte închise, în conformitate cu legile contabilității publice art. 72-83 pentru darea în antrepriză a lucrărilor de refacerea trotoarului de lemn la ambele părți a podului metalic No. 1 depe șos. jud. Șebiș peste valea Monesei.

Valoarea lucrării este de Le 18.500.

Proiectul și condițiunile de licitație se pot vedea în biroul serviciului tehnic al jud. în zilele de lucru între orele 11-12 din zi.

Garanția provizorică va fi cea legală la licitație se va prezenta numai recepția Adm. Fin. din loc și poate fi numai efectuată sau numerar.

Arad la 30 Iulie 1928.
Serviciul Tehnic al jud. Arad

Serviciul Tehnic al Jud. Arad

No. 2194 | 1928 30 Iulie 1928

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică în ziua de 21 August 1928 orele 10 a. m. se va ține în localul Prefecturei județului Arad licitație publică, cu oferte închise, în conformitate cu legile contabilității publice art 72-83 pentru darea în antrepriză a lucrărilor de reconstruirea podului din beton armat No. 15 depe șos. jud. Micălaca-Vârfurile în com. Aciuviș. Valoarea lucrării după deviz este de Lei 61.000.

Proiectul, caetul de sarcini și condițiunile de lucrări se pot vedea în biroul Serviciului Tehnic al județului în zilele oficioase între orele 11-12 din zi.

Garanția provizorică va fi cea legală. La licitație se va prezenta numai recepția Adm. Fin. din loc despre depunerea de efectuată de stat sau numerar.

Serviciul Tehnic al jud. Arad

C R E M A D E F A T A

„MARGIT”
De vânzare pretutindeni

Nicări nu se poate cumpăra marfă de textile, bumbac, misir și mărunțișuri mai ieftin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Siria

